

PHẬT THUYẾT ĐẠI THỪA VÔ LƯỢNG THỌ TRANG NGHIÊM, THANH TỊNH, BÌNH ĐẲNG GIÁC KINH

Chủ giảng: Cô Lưu Tố Vân

Giảng lần thứ hai tại Lục Hòa tiểu viện ngày 21/11/2020

Tập 1

Chư vị đồng tu tôn kính, xin chào mọi người. A Di Đà Phật!

Hôm nay là ngày 21/11/2020, là một ngày đáng để kỉ niệm. Từ hôm nay trở đi, tôi bắt đầu giảng lại lần thứ hai kinh Vô Lượng Thọ, nguyện đem công đức này hồi hướng cho pháp sư Thượng Tịnh Hạ Không

Báo đáp ân sư ơn tri ngộ,

Y giáo phụng hành đẹp lòng Thầy

Ân dạy Phật pháp khó báo đáp

Tận tâm tận lực hoằng đại kinh

Cầu mong ân sư thương xót chúng sinh khổ mà trụ thế độ quần sanh! Chúng ta đều là học trò ngoan biết nghe lời. Hôm nay là ngày 21/11/2020, là ngày kỉ niệm Bồ Tát Lưu Tố Thanh vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc được 8 năm, chúng tôi giảng lại kinh Vô Lượng Thọ lần thứ hai, lấy đó biểu đạt sự tưởng nhớ và cảm ân sâu sắc của chúng ta dành cho Bồ Tát Lưu Tố Thanh.

Năm 2018, lần đầu tiên tôi giảng kinh Vô Lượng Thọ, tổng cộng 70 tập; năm 2019 tôi giảng chuyên đề kinh Vô Lượng Thọ tổng cộng 33 tập. Năm nay, năm 2020, lần thứ hai tôi giảng kinh Vô Lượng Thọ, ý nghĩa càng sâu xa hơn. Tại sao phải giảng lại kinh Vô Lượng Thọ lần thứ hai? Dùng một câu khái quát, bộ kinh này quan trọng. Tác dụng, tầm ảnh hưởng, giá trị, địa vị, ý nghĩa sâu xa của bộ kinh này có thể nói là không thể tính toán đo lường được, thật sự là không thể nghĩ bàn. Không có bất kì bộ kinh nào có thể thay thế được. Cho dù là kinh Hoa Nghiêm hay kinh Pháp Hoa cũng không thể thay thế được, cuối cùng cũng đều quy về kinh Vô Lượng Thọ.

Sách giáo khoa và kinh điển không giống nhau, sách giáo khoa chỉ có một ý nghĩa, cũng chỉ có một cách nói. Kinh Phật không giống như vậy, hàm nghĩa trong đó vô cùng sâu rộng, có thể giảng sâu, cũng có thể giảng sơ lược. Mỗi lần giảng đều có ý nghĩa mới, bởi vì cảnh giới đã khác, người giảng có cách hiểu mới, người nghe

cũng có cách hiểu mới, theo cách nói của sư trưởng, đây gọi là lần sau tốt hơn lần trước.

Mười phương ba đời hết thầy chư Phật Như Lai cùng nhau tuyên thuyết vô lượng kiếp rồi lại vô lượng kiếp mà vẫn chưa giảng xong, chúng ta chỉ mới bắt đầu, mới nói có một chút xíu mà thôi, con đường sau này còn dài, đâu chỉ giảng có một hay hai lần, chúng ta còn phải giảng đi giảng lại không bao giờ ngừng, khiến cho cây gậy tiếp sức này được truyền lại một cách lâu dài, vĩnh viễn không đứt đoạn.

Pháp sư Thượng Tịnh Hạ Không đã trở thành tấm gương cho chúng ta, ngài đã giảng kinh Vô Lượng Thọ mười mấy lần, cho đến hôm nay ngài đã 94 tuổi mà vẫn còn đang giảng, chúng ta còn có lý do gì mà không giảng chứ?

Chúng ta là đệ tử Phật đã quy y cửa Phật, nếu như đã quy y cửa Phật, thì phải nói lời trong cửa Phật, làm việc trong cửa Phật. Trong cửa Phật điều gì quan trọng nhất? Tiếp nối huệ mạng Phật, hoằng pháp lợi sanh là quan trọng nhất. Chúng ta là đệ tử Phật, có trách nhiệm, có nghĩa vụ gánh vác trọng trách nối dòng huệ mạng Phật, hoằng pháp lợi sinh. Gánh vác trọng trách không thể chỉ nói ngoài miệng được, phải áp dụng vào trong hành động thực tế, cách thực hành tốt nhất đó là hoằng dương bộ kinh Vô Lượng Thọ.

Giảng lại như thế nào? Nguyên tắc căn bản không thay đổi. Vẫn giữ vững nguyên tắc căn bản là “thuật lại chứ không sáng tác, tin tưởng và yêu thích trí huệ của người xưa”, không được rời xa chút nào khỏi lí niệm căn bản của sư trưởng: không được nghĩ theo cách của mình, phát minh sáng tạo; không được nói một đằng làm một nẻo, làm theo cách khác; tuân theo lời dạy bảo của sư trưởng, không được huênh hoang cao giọng. Giảng lần thứ hai có chỗ nào khác? Điểm khác biệt thứ nhất là lần này giảng sẽ nêu ra trọng tâm của mỗi một phẩm, không nói sơ lược. Trên nền tảng khóa giảng lần thứ nhất mà tiến thêm một bước nữa tinh lọc trọng tâm, tôi sẽ tận lực tinh lọc phần cốt lõi trọng tâm nhất của mỗi phẩm, giúp quý vị tu học thuận tiện hơn. Điểm khác biệt thứ hai là dùng phương pháp phân chia thứ lớp, từng bước thâm nhập, trọng tâm giải quyết vấn đề làm sao kết hợp lý luận vào thực tiễn. Nói cách khác, đó là làm thế nào áp dụng Phật Pháp vào trong cuộc sống, học phải đi đôi với thực hành. Đây là chỗ vướng mắc mà đợt giảng lần này chúng ta phải đột phá. Tại sao tôi lại muốn đột phá chỗ vướng mắc này? Bởi vì đã nhiều năm như vậy, vô số đồng tu đã hỏi tôi một vấn đề giống nhau: đó là tại sao công phu niệm Phật không đắc lực? Đối mặt với vấn đề mà đồng tu hỏi, tôi thật sự đang nghiêm túc suy nghĩ tìm tòi, muốn giải đáp cho quý vị đồng tu. Lời giải đáp không thể nói kiểu trích thượng, cũng không được nói khoác lác, không được nói kiểu cách, không được nói kiểu chụp mũ thiếu tôn trọng người khác, đáp án này phải thực sự giải quyết vấn đề mới được. Nhưng mà tôi không làm được, tôi trước sau vẫn chưa tìm ra đáp án chuẩn

xác phù hợp với thực tế. Tôi cảm thấy rất hổ thẹn, đã phụ sự kì vọng và tín nhiệm của đồng tu dành cho tôi. Cư sĩ Điều ở bên cạnh tôi chính là ví dụ thực tế rõ ràng của công phu niệm Phật không đắc lực.

Vấn đề này mặc dù tôi không tìm thấy đáp án, nhưng tôi cũng không buông bỏ, vẫn luôn quan sát và suy ngẫm, muốn tìm ra chỗ đột phá để giải quyết vấn đề này. Từ tháng 11 năm 2019 đến cuối tháng 3 năm 2020, trong thời gian năm tháng, tôi đã âm thầm làm một chuyện, đồng tu ở xung quanh không ai biết hết. Tôi đang mổ xẻ chim sẻ, một con chim sẻ là tôi, một con chim sẻ khác là Cư sĩ Điều. Ở chỗ này tôi cũng không khiếm tốn nữa, có gì nói đó, tôi coi mình là con chim sẻ có công phu niệm Phật đắc lực, coi Cư sĩ Điều là con chim sẻ có công phu niệm Phật không đắc lực. Sau đó từng bước mổ xẻ, tìm ra nguyên nhân giúp công phu niệm Phật của tôi đắc lực, cũng không phải lúc mới học Phật công phu đã đắc lực, mà cần có một quá trình tiến dần từng bước. Nhớ lại công phu niệm Phật của tôi từ chưa đắc lực đã tiến dần từng bước như thế nào để trở thành đắc lực, quá trình xoay chuyển và biến hóa đó, tôi sắp xếp lại thành mấy điều để mọi người tham khảo. Tổng cộng tôi liệt kê ra năm nguyên nhân giúp công phu niệm Phật của tôi đắc lực, trong đó có điều thứ tư tôi cảm thấy là mấu chốt quan trọng nhất. Đó là tôi chú trọng thực hành, học hiểu một câu thì thực hành một câu, học xong phải áp dụng. Sau đó lấy Cư sĩ Điều làm ví dụ, phân tích một chút nguyên nhân niệm Phật không đắc lực, tổng cộng tôi liệt kê ra sáu nguyên nhân khiến công phu niệm Phật không đắc lực.

1. Không biết sai, không sửa sai
2. Tập khí nặng nề
3. Tố chất cơ bản kém, cụ thể là không biết cách nói chuyện; không hiểu những thường thức căn bản trong cuộc sống
4. Giỏi ngụy biện, sai mà vẫn cố cãi
5. Có tín có nguyện nhưng không nỗ lực thực hành, lý luận không đi đôi với thực hành, không áp dụng thực tế.
6. Không giữ được câu Phật hiệu

Phân tích mấy nguyên nhân khiến cho công phu niệm Phật của Cư sĩ Điều không đắc lực, trong đó có vấn đề riêng của Cư sĩ Điều, cũng có vấn đề chung của các đồng tu. Tôi cảm thấy hai nguyên nhân học không đi đôi với hành và không giữ được câu Phật hiệu là vấn đề chung nổi bật nhất. Hai vấn đề này chính là chỗ đột phá và vướng mắc khi tôi giảng kinh Vô Lượng Thọ lần này.

Chỗ khác biệt thứ ba đó là cố gắng dùng ví dụ thực tế để giải đáp những vấn đề thuộc về lý, để quý vị có thể thấy được, chạm tới được, có chỗ bám vào. Chỗ khác biệt thứ tư là có thể dành chút thời gian giao lưu. Chọn ra chỗ thể hội tâm đắc có tính đại biểu khi nghe kinh của các bạn đồng tu để giao lưu trên mạng, để giúp mọi người học tập lẫn nhau, cùng nhau nâng cao, đây là cách nghĩ có chút non nớt của cá nhân tôi.

Nghe giảng kinh Vô Lượng Thọ lần hai như thế nào? Một là nghe và xem cùng kết hợp, tiến hành đồng thời. Nếu như điều kiện cho phép, đề nghị quý đồng tu thân phải tịnh lại, tâm cũng phải tịnh lại, ngồi xuống vừa nghe vừa xem, như vậy mới có hiệu quả tốt nhất, chuyên tâm nghe, không nên ghi chép. Còn nên nghe mấy lần? Điều này mỗi người mỗi khác, tình huống của mỗi người mỗi khác, không thể y hệt nhau, không thể gượng ép đều phải giống nhau. Hai là:

- Xem văn bản đồng thời khoanh lại trong tâm

Ba là:

- Áp dụng vào đúng hoàn cảnh, thực hành cụ thể

Thực hành rất quan trọng, lần này chúng ta trọng tâm nhấn mạnh thực hành, nghe hiểu được bao nhiêu, thực hành bấy nhiêu.

Bốn là, nắm bắt trọng tâm, không được tham nhiều, thực hành phải nắm vững trọng tâm, không được tham nhiều, tham nhiều sẽ không tiêu hóa hết được. Nhắm vào vấn đề nổi bật nhất của mỗi người, nhắm vào trọng tâm, thực hành, nhất định phải áp dụng vào thực tế, không những phải áp dụng mà còn phải thực hành, không những làm được từng điều từng điều một, mà còn cấm kị làm sơ sài, hình thức.

Năm là, kiểm tra thành quả, nghe mọi người nói. Thành quả áp dụng như thế nào, tự mình khoe khoang chính mình thì không tính, phải nghe người thân họ hàng nói như thế nào; nghe bạn bè thân thiết nói như thế nào; nghe bạn học đồng nghiệp nói như thế nào; nghe hàng xóm láng giềng nói như thế nào; nghe bạn đồng tu nói như thế nào.

Sáu là tuyệt đối không được làm bữa đực bữa cái, sẽ không thu được kết quả. Trong cuộc sống áp dụng Phật pháp là một việc phải kiên trì lâu dài, không thể một ngày nhiệt tình rồi 10 ngày bỏ mặc được. Nếu như có thể kiên trì, đời này ắt có thành tựu. Lần thứ hai giảng kinh Vô Lượng Thọ, đối với cá nhân tôi mà nói cũng không phải là chuyện đơn giản dễ dàng, tuổi tác ngày càng cao, thể lực ngày càng kém, đây là chuyện mà tôi chắc chắn phải đối mặt. Vậy thì tại sao tôi có dũng khí giảng lại lần hai kinh Vô Lượng Thọ? Có vài nguyên nhân như thế này:

Nguyên nhân thứ nhất là năm 2018 lần đầu tiên giảng kinh Vô Lượng Thọ khiến tôi tự mình thể hội được cái gì là Phật lực gia trì không thể nghĩ bàn. Bây giờ nhớ lại lần giảng đầu tiên đó, có thể là do nhân duyên đặc thù, là chư Phật – Bồ Tát điểm hóa tôi, muốn tôi giảng. Khi bạn bè đồng tu xung quanh khuyên tôi nên giảng, áp lực tư tưởng của tôi rất lớn. Tôi thật sự rất lo sợ, do dự chưa quyết định, không phải là tôi lười biếng, mà tôi sợ giảng sai khiến chúng sanh hiểu lầm. Điều thúc đẩy tôi quyết tâm giảng bộ kinh này, đó là bốn chữ mà chư Phật Bồ Tát đã điểm hóa tôi. Tôi tin rằng chư Phật Bồ Tát sẽ không lừa tôi, không hại tôi. Thực tế chứng minh rằng, từ năm 1991 sau khi tôi thỉnh đức Quán Âm Bồ Tát, phàm là chuyện gì chư Phật Bồ Tát điểm hóa tôi đều vô cùng chính xác. Ví dụ như năm 2003 Trương Vinh Trân vắng sanh, năm 2007 chồng của Cư sĩ Điều là Tề Thụ Kiệt vắng sanh, năm 2012 chị gái tôi là Lưu Tố Thanh vắng sanh, hướng đi cho con trai bạn thân tôi sau khi tốt nghiệp đại học, vân vân, không có chuyện nào không đúng. Những chuyện này không thể nào do tôi tự nghĩ ra được.

Sự tin tưởng của tôi dành cho chư Phật Bồ Tát đã thúc đẩy tôi hạ quyết tâm giảng kinh Vô Lượng Thọ. Lúc viết bản thảo bài giảng cũng có nhiều kì tích:

Kỳ tích thứ nhất: bản thảo 450 ngàn chữ, viết một mạch là xong, không viết nháp cũng không sửa đổi, viết một lần là xong.

Kỳ tích thứ hai: thời gian viết bản thảo là bảy mươi ngày, mỗi ngày viết tám tiếng đồng hồ, dùng bút viết từng chữ từng chữ một. Viết giáo án bảy mươi ngày mà không biết mệt mỏi, tinh thần sung mãn! Đối với một bà lão hơn bảy mươi tuổi mà nói, có phải là kì tích không?

Kỳ tích thứ ba: sau khi viết xong bản thảo 450 ngàn chữ, kính lão mà tôi đeo 25 năm này cũng được tháo xuống, từ đó trở đi không còn cần phải đeo kính lão nữa. Trong quá trình thu âm, ghi hình, giảng kinh hiện ra tướng lành, đây không phải chuyện ai có thể bịa đặt ra được, mà là mọi người đều chạm tới được, nhìn thấy được, là sự thực mà mọi người đều thấy. Bởi vì mọi người tận mắt thấy được, cho nên pháp hỉ sung mãn, hân hoan khích lệ, cả đạo tràng trở nên cát tường vui vẻ. Trừ bỏ được sự quấy nhiễu, uy thần của đoàn thể hộ pháp hiển hiện. Từ khi tôi bắt đầu viết bản thảo cho tới lúc thu âm, ghi hình, rồi chính thức giảng kinh, sự quấy nhiễu của thế giới bên ngoài vẫn chưa hề dừng lại, khí thế mạnh mẽ, phủ rợp như mây đen che đầu. Nhưng mà tà không thể thắng chánh, tầng tầng lớp lớp đoàn thể hộ pháp mà tôi nhìn thấy được hoặc không nhìn thấy được, thật sự là hiển hiện uy thần lớn, thật sự khích lệ tôi. Sự quấy nhiễu của thế giới phồn hoa bên ngoài lớn như vậy, nhưng vẫn không quấy nhiễu được tôi, thật sự là cho dù mây gió biến đổi thất thường thế nào thì tôi vẫn sừng sững bất động. Đoàn thể hộ pháp cho tôi đã lập đại công. Mọi thứ

quá nhiều bên ngoài không thể ngăn cản được tôi, ngược lại trở thành động lực giúp tôi tiến về phía trước.

70 tập giảng kinh Vô Lượng Thọ tải lên mạng cơ bản khá thuận lợi, trong quá trình đó bị vài trở ngại nhỏ cũng là chuyện bình thường. Tinh thần yêu kính nghề nghiệp của kĩ giả Vu đáng để chúng ta học tập, ông ấy đã dùng trí tuệ thông minh của mình hóa giải từng bài toán khó một. Những điều tôi nói trên đây là muốn nói cho mọi người biết, Phật lực gia trì không thể nghĩ bàn. Sự gia trì không thể nghĩ bàn này có thể nói từ ba phương diện: người giảng kinh chắc chắn được mười phương ba đời hết thấy chư Phật Như Lai từ bi gia trì; người nghe kinh chắc chắn được mười phương ba đời hết thấy chư Phật Như Lai từ bi gia trì; đạo tràng giảng kinh chắc chắn được mười phương ba đời hết thấy chư Phật Như Lai từ bi gia trì. Đây là cảm nhận chân thực nhất của tôi khi giảng kinh Vô Lượng Thọ lần thứ nhất. Cho nên, điều đó cũng là một trong những nguyên nhân giúp tôi có dũng khí giảng kinh Vô Lượng Thọ lần thứ hai.

Nguyên nhân thứ hai đó là tình hình dịch bệnh nghiêm trọng trên thế giới đã nhắc nhở tôi, tôi nhất định phải làm việc này. Năm 2020 là một năm trôi qua rất khó khăn. Đột nhiên xuất hiện dịch Covid cần quét toàn thế giới, thiên nhiên nổi giận, bắt đầu báo thù con người. Tại sao lại như vậy?

Loài người không xử lý tốt mối quan hệ giữa người với người;

Loài người không xử lý tốt mối quan hệ giữa người với thiên nhiên;

Loài người không xử lý tốt mối quan hệ giữa người với thiên địa quỷ thần;

Bởi vì ba mối quan hệ này chưa được xử lý tốt nên thế giới hỗn loạn, tai họa liên tiếp kéo đến, báo ứng liên tiếp tới. Đây là nghiệp mà chính loài người tạo ra, đương nhiên loài người phải tự mình nếm trải quả báo ác này. Là quả báo ác mà loài người tự mình chiêu cảm lấy, cũng gọi là tự làm tự chịu. Loài người đang đi về nơi nào? Đã tới thời khắc máu chót hết sức nguy ngập rồi.

Phút 24:11 – 25:11 (nội dung mang tính chất chính trị)

Ai tới cứu thế giới? Ai tới cứu loài người? Thế giới hiện nay ai là chủ muôn loài? Chúng ta, chỉ có chúng ta. Chúng ta chống dịch, có thể không hề khoa trương mà nói rằng, đã làm ra công hiến rất lớn cho nhân loại, vĩnh viễn lưu danh sử sách. Chúng ta chống dịch đã thể hiện phong phạm của đất nước, thể hiện được sự gánh vác của đất nước. Chúng ta cũng thấy được cục diện trên thế giới đang thay đổi và sẽ tiếp tục thay đổi, chúng ta tương lai sẽ trở thành hoa tiêu của thế giới. Đất nước

vĩ đại, nhân dân vĩ đại, lãnh đạo vĩ đại. Bạn nên kiêu ngạo và tự hào vì mình là công dân đất nước.

Dịch Covid lần này đã lan tới hơn 200 đất nước trên toàn thế giới, đã vén lên bức màn tai họa, dịch bệnh lần này có thể nói đã gióng lên hồi chuông cảnh tỉnh nhân loại, dẫn dắt nhân loại thức tỉnh, nếu nhân loại còn không chịu thức tỉnh thì tai họa lớn hơn còn chờ ở phía sau. Thời mạt pháp 9000 năm, chúng sanh khổ nạn dựa vào đâu để được độ? Dựa vào kinh Vô Lượng Thọ và câu Phật hiệu A Di Đà Phật, thân là đệ tử Phật, chúng ta có thể làm được chút gì để cứu độ chúng sanh khổ nạn? Phải thận trọng suy ngẫm! Chúng ta có thể làm gì cho chúng sanh khổ nạn? Có nên tăng giảng kinh Vô Lượng Thọ lần đầu, có chư Phật Như Lai từ bi gia trì, có Thiên Long hộ pháp và chư thiện thần hộ pháp từ bi che chở, có sự ủng hộ khích lệ của đồng đạo đồng tu, đây cũng là nguyên nhân thứ hai giúp tôi có dũng khí giảng kinh Vô Lượng Thọ lần thứ hai.

Nguyên nhân thứ ba: sứ mạng trên vai. Hoảng dương kinh Vô Lượng Thọ và pháp môn niệm Phật của Tịnh Độ, đây là một trong ba sứ mạng của tôi, tôi nhất định phải nghiêm túc hoàn thành ba sứ mạng này, để báo đáp ân đức của Phật, ân đức của ân sư, ân đức của chúng sanh. Sanh mạng chưa dùng, giảng kinh không ngừng. Sanh mạng của tôi có hạn, tôi phục vụ cho chúng sanh là vô hạn. Tôi phải dùng từng giây từng phút trong sanh mạng có hạn của mình để phục vụ cho chúng sanh vô hạn. Chỉ có như vậy tôi mới cảm thấy sanh ra không hối hận, chết đi không hối hận, thân nhiên trở về thế giới Cực Lạc. Tại sao nhiều năm như vậy mà tôi vẫn không cảm thấy phiền khi nói với quý vị đồng tu nhiều như vậy, có thể nói là đau lòng buốt họng, thực ra tính cách của tôi hướng nội, là người ít nói, tại sao bây giờ lại thay đổi lớn như vậy? Do bị ép thành như vậy. Hơn hai mươi năm trước, cuộc sống của tôi trôi qua dưới vực sâu đau khổ, không thể thoát ra được, thậm chí là muốn chết đi cho xong. Nghe được Phật pháp, nghe sư trưởng giảng kinh Vô Lượng Thọ, tôi hiểu lý lẽ, được khai thông, từ dưới vực sâu đau khổ tôi thoát ra ngoài, tôi lìa khổ rồi, tôi được vui rồi, tôi là người có được lợi ích chân thật nhất từ kinh Vô Lượng Thọ.

Tôi không phải là người ích kỷ. Tôi từng trải qua nỗi khổ, trải qua khó khăn, bệnh tật, trải qua đau đớn không muốn sống nữa, tôi không thể thỏa mãn khi chỉ mình tôi lìa khổ được vui, tôi phải giúp quý vị đồng tu không phải đi qua con đường đau khổ mà tôi dùng đi, mà muốn giúp quý vị đi đến con đường tắt hướng tới hạnh phúc, mỹ mãn, vui vẻ, như vậy thì mọi người mới bớt phải đi đường vòng. Đây là nguyện vọng ban đầu đã khiến tôi vẫn luôn nói nhiều với quý vị trong nhiều năm như vậy. Tôi nghĩ, giải thoát một người thì được một người, giải thoát mười người thì được mười người, đương nhiên tôi hi vọng người được giải thoát càng nhiều càng tốt. Tôi thấy quý vị đồng tu học Phật, có người học tạp, có người học sai lệch, có người học tà, có người học thành ma nhập, có người học tới mức mắc bệnh thần kinh,

tư tưởng lời nói hành vi không bình thường, có người học tới mức thần kinh không bình thường, cả ngày cứ thần, tiên, quý, không lúc nào dứt, có người hôm nay bị nhập, ngày mai lại bị nhập, khổ không thể tả. Nhìn thấy những chuyện như vậy, tôi thật sự đau đớn trong lòng, khóc không ra nước mắt. Học thành ra như vậy, có phải là lỗi lầm của kinh điển không? Không phải, có phải là lỗi lầm của chư Phật Bồ Tát không? Không phải. Là lỗi lầm của ai? Của chính mình, là do chúng ta hồ đồ học tập lung tung, gặp phải kết quả như vậy vô cùng đáng sợ, cũng vô cùng đáng thương.

Có một bộ kinh tên là “A Nan hỏi Phật việc kiết hung”, đây là bộ kinh điển nhập môn vô cùng quan trọng. Câu đầu tiên Phật dạy chúng ta, phải dựa vào “Minh sư”. Chữ “Minh” này không phải là danh tiếng rất lớn mà là minh trong câu “tâm địa quang minh”. Có tiếng tăm cũng vô dụng, người hiện đại rất biết cách tạo nên danh tiếng, phù phiếm mà không thật, chỉ là thủ đoạn lừa người thôi. Cho nên có tiếng tăm cũng không cho thấy là người đó có tu có học, người thật sự có tu có học ngược lại không ai biết tới, đó mới thật sự là người tu hành, mới thật sự là thiện tri thức. Tìm một người thầy thực sự có tu, có học, có chánh tri chánh kiến để chỉ dạy bạn, bạn sẽ không đi sai đường. Bạn tìm được thầy rồi thì nhất định phải nghe lời thầy mới được. Nếu như không nghe lời, còn hoài nghi thầy mình, hoài nghi phương pháp tu học dạy bảo của thầy. Thái độ như vậy là chướng ngại lớn nhất trên con đường Bồ Đề, kết quả là không học được gì hết. Cái gì gọi là thầy? Thầy tức là [người mà] con đường trước đây thầy từng đi qua, đã chịu rất nhiều thiệt thòi, bị lừa gạt rất nhiều lần, bây giờ thầy đem những kinh nghiệm tu học mà thầy trải qua truyền thụ lại cho bạn, cũng nói cho bạn nghe giáo huấn của thầy, để trong quá trình tu học bạn không phạm phải lỗi lầm giống như vậy, đó mới gọi là “thầy”.

Những năm gần đây, tôi nghe có người nói như thế này, Lưu Tô Vân không biết giảng Phật pháp, chỉ biết nói những chuyện thường ngày trong nhà. Nghe được lời này tôi cũng không để bụng chút nào, người ta nói rất đúng! Bởi vì dù là kinh nghiệm hay là giáo huấn của tôi thì đều là những chuyện thường ngày, không nói những chuyện này mà toàn nói những lý luận to lớn, đó là lời kiêu cách, khoa trương, giả tạo, không giải quyết được vấn đề thực tế. Vẫn nên thực tế một chút, cho dù là giảng Phật pháp hay không, miễn có thể áp dụng là được.

Người đi sau ghi nhớ giáo huấn của người đi trước, không phạm phải sai lầm của người đi trước, người đi sau càng cao minh hơn người đi trước. Học trò như vậy nhất định sẽ giỏi hơn thầy, có câu hậu sinh khả úy, đó là Sư đạo. Nhưng phải nhớ kỹ, nếu như có một ngày bạn giỏi hơn, nhất định không được quên thầy mình, không có thầy thì làm sao có thành tựu của bạn chứ? Tôn kính thầy phải dùng tâm chân thành chứ không phải chỉ nói ngoài miệng, về hình thức thì tôn kính thầy, sau lưng thầy lại lên làm chuyện xấu xa trái đạo đức. Người hiện nay phước mỏng, không biết đạo phụng sự thầy, nhớ lấy con đường vòng mà trước đây thầy từng đi qua, mình sẽ

không đi, đó là đạo phụng sự thầy. Nếu như con đường vòng mà thầy từng đi, chúng ta vẫn tiếp tục đi, đó là điên đảo mê hoặc, là ngu ngốc thật sự.

Nhớ lại con đường học Phật hai mươi năm tôi đã đi qua, căn bản đều là tiếp cận đạo phụng sự thầy mà sư trưởng dạy. Cảm ơn mười phương ba đời hết thầy chư Phật Như Lai từ bi gia trì, giúp tôi lúc mới học Phật đã được nghe chánh pháp, gặp được minh sư, đi trên con đường học Phật đúng đắn. Tôi thật sự rất may mắn, gặp được nhân duyên tốt như vậy. Sư trưởng từng kể qua một chuyện thế này, một hôm có người hỏi ngài: “pháp sư, ngài học như thế nào, có thể kể cho con biết trải nghiệm của thầy không?”, người này muốn theo sư trưởng học tập. Sư trưởng nói với người đó, tôi học Phật ba mươi tám năm, là thời điểm sư trưởng trả lời, con đường mà tôi lần mò tìm tòi đã đi rất vất vả. Nếu anh nghe lời tôi, đi theo con đường tôi dạy thì anh sẽ tiết kiệm được ba mươi tám năm; nếu anh đi theo con đường tôi từng đi, ba mươi tám năm sau chưa chắc có được thành tựu giống tôi”. Mọi người có nghe hiểu lời này không, sư trưởng dùng ba mươi tám năm thực tiễn, sau cùng mới tìm thấy con đường học Phật đúng đắn, bạn muốn đi con đường nào? Hai con đường: một là con đường mà lão pháp sư từng đi qua ba mươi tám năm, bạn đi lại từ đầu một lần nữa, tự mình lần mò tìm tòi; hai là con đường đúng đắn có sẵn mà sư trưởng đã tìm tòi ra. Sư trưởng nói với chúng ta, đức Phật trải qua vô lượng A Tăng Tỳ Kiếp, con đường ngài đi quá vất vả, quá oan uổng, chịu rất nhiều khổ cực, cuối cùng mới tìm ra con đường thành Phật. Ngài tìm thấy con đường, đem chỉ lại cho chúng ta nhưng chúng ta không tin tưởng, vẫn muốn đi theo con đường cũ mà đức Phật Thích Ca Mâu Ni từng đi qua, lại trải qua vô lượng A Tăng Tỳ Kiếp vẫn chưa tìm ra được, bạn nói xem như vậy khờ dại, đáng thương biết bao.

Con đường thành Phật của hết thầy chư Phật là gì? Chính là một câu “A Di Đà Phật”. Sau khi trải qua vô lượng kiếp, đức Phật Thích Ca Mâu Ni tìm ra con đường thành Phật cũng là câu “A Di Đà Phật” này, Phật Phật đạo đồng. Nếu như chúng ta có thể tiếp nhận thì gọi đó là sư thừa, sư đạo. Bỏn sư Thích Ca Mâu Ni Phật của chúng ta trải qua vô lượng kiếp mới phát hiện ra, lúc này chúng ta tiếp nhận lập tức liền thành công, địa vị cũng bình đẳng giống như ngài. Ngài ấy thành Phật, chúng ta cũng thành Phật, mà còn thành Phật bình đẳng. Khó mà tin được! Thật sự khó mà tin được. Có biết bao người hoài nghi, có thể là thật sao? Làm gì có chuyện tốt đẹp dễ dàng như vậy? Thật sự có chuyện tốt như vậy, nguyên lý là gì? Nguyên lý đó là dùng phương pháp niệm Phật để tu tâm thanh tịnh. Kinh văn nói “tín tâm thanh tịnh, ắt sanh thực tướng”. Vô lượng vô biên kinh điển mà Phật thuyết, toàn bộ đều là từ tâm thanh tịnh hiển lộ ra. Tâm của chúng ta thanh tịnh rồi thì sẽ giống như tâm của Phật, hết thầy kinh điển cũng giống vậy sẽ hiển lộ từ trong tự tánh của chúng ta, làm sao lại không hiểu chứ, làm sao mà không minh bạch chứ? Cho nên người xưa có câu “thông hiểu một bộ kinh ắt thông hiểu tất cả kinh điển”. Sư trưởng cũng thường

nói như vậy “thông hiểu một bộ kinh, đó là hết lòng hết dạ học một bộ kinh. Hiện nay tôi giảng kinh trên toàn thế giới chỉ giảng bộ kinh Vô Lượng Thọ, những bộ kinh khác tôi không giảng nữa. Tại sao vậy? Những bộ kinh khác đều đứng thứ hai, thứ ba, thứ tư. Hiện nay tôi chỉ muốn giảng bộ đứng đầu. Trước đây giảng rất nhiều kinh điển là bởi vì chưa phát hiện ra, không biết nhìn hàng. Bây giờ tìm ra rồi, mới biết rằng ngay cả kinh Hoa Nghiêm, kinh Pháp Hoa cũng chỉ đứng thứ hai, những kinh điển đứng thứ ba, thứ tư tôi không giảng nữa. Bộ kinh này thực sự là đệ nhất kinh mà chư Phật Như Lai tự độ độ người”.

Mọi người nghe hiểu câu nói này không? Nghe hiểu rồi thì bạn sẽ thể hội được, bạn học tập bộ kinh này chính là “trụ chân thật huệ”, cái bạn có được là “lợi ích chân thật”. Bạn sẽ cảm nhận được lợi ích viên mãn, cứu cánh, dứt khoát. “Nhất siêu trực nhập, tối cực viên đôn”, hàm nghĩa của tám chữ này vô cùng sâu rộng. Chúng ta tỉ mỉ thể hội mới có được lợi ích thật sự. “Nhất siêu”, không chỉ là siêu mà còn “trực nhập”, không rẽ queo. Kinh Hoa Nghiêm, Pháp Hoa là ngã rẽ, chỉ có pháp môn này mới trực tiếp đi vào. Đây là bất nhị pháp môn giúp hết thảy chư Phật thành Phật, đương nhiên cũng là bất nhị pháp môn giúp chúng ta thành Phật. Sư trưởng từng nói rằng, người đệ nhất đẳng sẽ đọc bộ kinh này, đây là bậc thượng thượng căn, hết thảy chư Phật đều kính trọng người này, bởi vì thật hiếm có. Một đời đọc một bộ kinh là chuyên tâm. Người đệ nhị đẳng sẽ đọc hai ba bộ kinh. Người đệ tam đẳng đọc năm sáu bộ kinh, đọc càng nhiều thì đẳng cấp càng thấp. Sư trưởng khuyên bảo mọi người như vậy: “nếu như quý vị là đệ nhất đẳng, một đời chỉ thọ trì một bộ kinh, kinh Vô Lượng Thọ hoặc kinh A Di Đà. Nếu như là đệ nhị đẳng thì khuyên quý vị thọ trì thêm Tịnh Độ Ngũ Kinh. Nếu như đệ tam đẳng thì học thêm Tịnh Độ Thập Yếu, Ấn Quang Đại Sư Văn Sao. Nếu như vẫn cảm thấy chưa đủ thì tôi không nói gì nữa, vì đời này chưa chắc bạn có thể vãng sanh được”.

Sư trưởng còn nói: “nếu như tôi dạy quý vị đi theo con đường mà tôi từng đi, vậy thì tôi có lỗi với quý vị. Tương lai quý vị thực sự giác ngộ thì sẽ mắng tôi, cảm thấy tôi thật đáng ghét, rõ ràng có con đường gần lại không dạy quý vị, mà lại đi dạy quý vị đi bao nhiêu đường vòng như vậy. Quý vị sẽ hận tôi, là tôi có lỗi với quý vị”. Cũng giống như hết thảy chư Phật tìm ra con đường thành Phật, hôm nay chư Phật nói cho chúng ta biết, nếu chúng ta lập tức tiếp nhận thì chư Phật Bồ Tát đều khâm phục thiện căn, phước đức, nhân duyên của chúng ta quá tốt! Chư Phật phải dùng vô lượng kiếp, mà chúng ta lại chẳng tốn chút công nào liền có thành tựu ngay lập tức, thành quả cũng tương đương với chư Phật, Phật Bồ Tát cũng bội phục, đích thực là không thể nghĩ bàn. Sư trưởng vô cùng từ bi, ngài đã nói hết tất cả, nếu như chúng ta còn nghe chưa hiểu, vẫn thờ ơ chẳng chịu làm, vậy thì thật sự là Nhất Xiển Đề. A Di Đà Phật cũng chỉ đành nhìn mà thở dài thôi. Trước khi chính thức giảng kinh lại nói nhiều lời thừa với mọi người như vậy, thật sự có chút không đành lòng. Có đồng

tu có thể sẽ nói, thưa cô, nếu như cô đã biết là lời thừa, tại sao còn nói ra? Haiz, bắt đắ dĩ phải làm như vậy. Nói lời thật thì người ta không tin! Vậy thì phải làm sao? Phải dùng những lời thừa để lót đường, mở đường, lót đường bằng phẳng dành cho lời nói thật phía sau, quét bỏ chướng ngại. Hi vọng sau khi giảng viên mãn lần 2 bộ kinh Vô Lượng Thọ này, sẽ có càng nhiều đồng tu khai ngộ, chứng quả.

Có mấy bài kệ xin tặng cho mọi người:

Cha hiền thức tỉnh con

Chọn đúng cửa nhà mình

Đã có đường về nhà

Đừng đi đường vòng nữa

Đệ nhất kinh Vô Lượng Thọ

Quý vị đồng tu phải nhớ kỹ

Độ chúng sanh chín ngàn năm Mạt pháp

Chính là nhờ vào bộ kinh này

Nhân duyên của bạn rất thù thắng

Kiếp này gặp được bộ kinh này

Nhất thiết trân trọng đừng bỏ lỡ

Đời này nhất định tới Cực Lạc

Có vài chuyện tôi muốn thông báo với mọi người. Chuyện thứ nhất đó là bản thảo giảng kinh Vô Lượng Thọ lần thứ hai, ngày 12/05/2020 tôi bắt đầu cầm bút viết. Bây giờ đã nửa năm trôi qua, tôi đã viết xong tập thứ năm mươi, mười bảy phẩm đầu tiên, phía sau còn ba mươi một phẩm tôi vẫn chưa viết, thậm chí là phải viết bao nhiêu tập tôi cũng không biết, hết thấy tùy duyên, tôi tính toán sơ bộ để hoàn thành toàn bộ bản thảo thì cần khoảng 100 tập. Từ hôm nay trở đi tôi gác lại chuyện viết bản thảo, tập trung tinh lực giảng tốt 50 tập đã viết xong bản thảo. Đợi thu âm, ghi hình xong tôi sẽ tiếp tục viết. Lần thứ hai giảng kinh Vô Lượng Thọ không định dùng phương thức như vậy để gặp mọi người, vốn là dự định viết xong bản thảo sẽ niêm phong lại, đợi có lúc cần dùng. Thậm chí là nhiều năm về sau dùng phương thức như thế nào để gặp được mọi người, đó là chuyện của người kế nhiệm, hết thấy tùy duyên!

Lần này quyết định giảng kinh Vô Lượng Thọ lần hai là vì muốn hồi hướng cho ân sư Thượng Tịnh Hạ Không của tôi, cầu mong sư trưởng trụ thế độ chúng sanh. Ân đức dạy bảo Phật pháp của ân sư lúc này không báo đáp thì còn đợi đến lúc nào? Tôi chỉ có hai bàn tay trắng không có gì hết, [nhưng] hai bàn tay trắng này không gì không có, tôi đem thứ tốt nhất mà tôi có, y giáo phụng hành cúng dường sư trưởng, tôi tin rằng sư trưởng nhất định sẽ rất vui. Chuyện thứ hai đó là bệnh tim của thầy Vu Thế Kiệt tái phát, bác sĩ dặn dò phải tịnh dưỡng, nếu không lúc phát bệnh không cứu chữa kịp thời dễ đột tử. Đề đảm bảo thầy ấy yên tâm tĩnh dưỡng, điều chỉnh thân tâm, phòng làm việc của Sư Tử Hồng tạm thời đóng cửa một thời gian, lúc nào mở cửa lại thì phải xem tình hình sức khỏe của thầy rồi mới quyết định. Thu âm ghi hình buổi giảng lần thứ hai này là nhờ vào ba bạn trẻ không chuyên, thuần túy là người mới, bồi dưỡng thành nhân tài mới, chim én sớm muộn rồi cũng bay cao, tôi nói với chúng rằng, chỉ cần các con nghiêm túc nỗ lực làm, ghi hình như thế nào là thế ấy, thế nào cũng được. Sau khi quay năm mươi tập các con sẽ thành chuyên gia. Chuyện thứ ba: Lục Hòa tiểu viện là đạo tràng trì danh niệm Phật nội tu, nhân viên của sáu mảng tổng cộng là mười chín người, nhân viên công ty, nhân viên nông trường chiếm khoảng hơn mười người. Số người không ra nông trường làm việc không quá năm người, chính là mấy người lớn tuổi như chúng tôi, sức khỏe không tốt. Hiện tại Lục Hòa tiểu viện không có đủ điều kiện tiếp đón người bên ngoài, hiện nay vẫn đang trong giai đoạn vận hành, chúng tôi phải nội tu một thời gian, vừa mới thành lập, hi vọng quý vị đồng tu không nên quá gấp gáp.

Ngoài ra, cho dù là đạo tràng lớn cũng được, đạo tràng nhỏ cũng được, nhất định phải tuân thủ pháp luật của đất nước và các ngành có liên quan, đệ tử Phật càng phải dẫn đầu tuân thủ quy tắc, không thể muốn làm gì thì làm, mạnh ai nấy làm. Nhớ kỹ: không làm giặc quốc gia, không phạm pháp luật, không hủy báng lãnh đạo đất nước, không trốn thuế, làm công dân tốt tuân thủ kỉ cương pháp luật. Tiết học hôm nay giao lưu tới đây thôi, nhưng nhất thời lại tăng thêm một nội dung, sáng sớm nay lúc nhiều Phật [mọi người] có nói với tôi, hát bài Lục Hòa Tiểu Viện và Tịnh Thế Ca cho sư trưởng nghe, hát cho bạn bè đồng tu nghe, hát cho hết thầy chúng sanh khổ nạn trong hư không pháp giới nghe. Tôi luôn hát sai nhạc, nếu hôm nay bảo hát thì hi vọng hát không sai nhạc, chỉ cần sư trưởng nghe được cảm thấy vui vẻ, thì tôi hát sai cũng không sao. Sau đây chúng tôi hát cho sư trưởng nghe:

Tịnh Thế Ca:

Biển đêm mênh mông một thuyền pháp

Cứu độ chúng sanh lìa khổ nạn

Là ai ngàn tay lại ngàn mắt

Quan Âm Bồ Tát đứng đầu thuyền
A Di Đà Phật trợ thủ giỏi
Tiếp dẫn vô lượng vô biên chúng sanh
Nhiều đời nhiều kiếp hiện thân Bồ Tát
Vô lượng kiếp nay không biết mệt mỏi
Chúng ta phải học Quan Âm Bồ Tát
Đại từ đại bi cứu khổ cứu nạn
Mở rộng tâm lượng buông bỏ tiểu ngã
Con đường hoàng pháp mới thông đạt
Đại kiếp hiện nay cộng nghiệp chiêu cảm
Tai nạn đều do lòng người bất thiện
Mê hoặc chúng ta mau mau thức tỉnh
Cứu mình cứu người phải phát nguyện lớn
Mạt pháp chúng sanh khổ lắm thay
Thập phương chư Phật đến cứu độ
Cứu độ chúng sanh dựa vào gì
Chỉ một bộ kinh Vô Lượng Thọ
A Di Đà Phật là vua Pháp
Vạn pháp đều trong câu Phật hiệu
Một câu Phật hiệu niệm chín ngàn năm
Chúng sanh được độ trở về nhà
Không được đi sai đường về nhà
Một câu Phật hiệu thành thật niệm
Cha hiền từ bi luôn ngóng đợi

Mong con mau chóng trở về nhà
Về nhà đi đừng tham luyến nữa
Quay thuyền từ trở lại Ta Bà
Ta Bà có huynh đệ tử muội của con
Còn đang trôi lăn trong biển khổ
Lục Hòa tiểu viện ta cùng xây
Chúng sanh đều là người tiểu viện
Lục Hòa tiểu viện pháp giới cùng hưởng
Không phải khẩu hiệu mà trọng thực tiễn
Con đường Lục Hòa không có điểm cuối
Đời này lại truyền cho đời sau
Nhân loại sanh tồn cần hòa hợp
Dù khó cũng phải tiến về phía trước
Lục Hòa tiểu viện không tầm thường
Bồ Tát sinh sống trong tiểu viện
Liên trì hải hội lại gặp mặt
Trong nước An Dưỡng mừng đoàn viên
Tự sáng tác tự hát Tĩnh Thế ca
Cầu nguyện hết thảy đều thành Phật
Chúng sanh thành Phật là đại nguyện của ta
Chúng sanh thành Phật tâm ta vui vẻ
Sau đây là hát bài Lục Hòa Tiểu Viện
Lục Hòa tiểu viện hòa thuận vui vẻ
Đồng tâm hiệp lực cùng xây lục hòa

Công bằng công khai người người hoan hỉ
Công chánh công đạo người người xưng tán
Người có nơi ở, già có nơi dưỡng
Tâm có nơi tựa, chết có nơi về
Nỗi lo về sau đều được giải trừ
Hiếu thân tôn sư đời đời tương truyền
Chúng sanh đau khổ không lời nào tả xiết
Mau chóng bước lên thuyền đại pháp
Thuyền pháp đi về thế giới Cực Lạc
Nhìn thấy Di Đà miệng tươi cười
Học Phật phải học sao vui vẻ
Chau mày ủ dột đừng học Phật
Người người đều sanh tâm hoan hỉ
Lục hòa tiêu viện thật tường hòa
Lục hòa tiêu viện là nhà ta
Nhà yêu ta rồi ta yêu nhà
Huynh đệ tử muội trong nhà đông
Người nào cũng niệm A Di Đà
Đến ếch cũng niệm A Di Đà
Chim nhỏ vui hót A Di Đà
Chúng sanh một thể chung sống hòa hợp
Chúng ta ở đây là Cực Lạc
Vui vẻ mỹ mãn đại gia đình
Người người trong tâm đều vui vẻ

Chí đồng đạo hợp bạn đồng tu
Mục đích cuối cùng là về Cực Lạc
Ngày ngày chúng ta niệm Di Đà
Ngày ngày chúng ta ở Cực Lạc
Cực Lạc ở ngay trước mắt ta
Đừng tới nơi khác tìm Cực lạc
Chúng ta đều là người Cực Lạc
Tương lai sẽ tới nước Cực Lạc
Lục hòa tiêu viện là nơi tiếp dẫn
Đưa bạn tới gặp A Di Đà
Chúng ta đến từ đông tây nam bắc
Tiếng địa phương không sửa mà tâm linh vẫn tương thông
Lục hòa tiêu viện pháp giới cùng hưởng
Nhớ kỹ A Di Đà Phật ở trong tâm
Tiết học hôm nay giao lưu tới đây thôi. Cảm ơn mọi người. A Di Đà Phật!